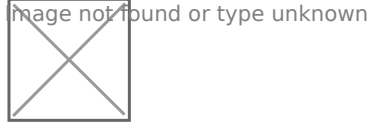

Ματθαίος Ιγγλεζάκης: Ο αγιογράφος διοικητής του Τμήματος Τροχαίας ΒΟΑΚ Χανίων

/ [Επικαιρότητα](#)

Ακολουθεί τη ρήση του Πικάσο που έλεγε πως: «Η τέχνη ξεπλένει από την ψυχή τη σκόνη της καθημερινότητας». Ο ίδιος, ως αξιωματικός της ΕΛ.ΑΣ διοικητής του Τμήματος Τροχαίας [ΒΟΑΚ Νομού Χανίων](#), έχει μία δύσκολη καθημερινότητα, με έναν διαρκή αγώνα ώστε να βοηθήσει στην αλλαγή νοοτροπίας σχετικά με την οδηγική συμπεριφορά, καθημερινότητα την οποία απαλύνει με τη ζωγραφική και την αγιογραφία.

Πρόκειται για τον Ματθαίο Ιγγλεζάκη, ο οποίος μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ εξέφρασε την ευχή, όσο παίρνουν τα χρόνια, τόσο οι άνθρωποι να ασχολούνται περισσότερο με τις τέχνες και τον πολιτισμό. «Όλοι οι άνθρωποι στις μέρες μας, ανεξαιρέτως επαγγέλματος βρίσκονται σε μια κατάσταση εγρήγορσης. Η ψηφιακή σκόνη μεταξύ άλλων, που συσσωρεύεται γύρω μας, με την πολύωρη καθημερινή έκθεση μας στις οθόνες, δημιουργεί μια αποπνικτική κατάσταση, η οποία φυλακίζει εντός στενών ορίων τους ανθρώπους, συμπιέζοντας τους και φέρνοντας τους κοντά στη μελαγχολία, την κατάθλιψη και την αποξένωση. Ευτυχώς όμως, όπως οι ηλεκτρονικές συσκευές μας, έχουν την δυνατότητα εκκαθάρισης του κάδου τους έτσι και εμείς οι άνθρωποι διαθέτουμε αυτήν την “εργοστασιακή” δυνατότητα, μέσα από την ενασχόληση μας με την τέχνη. Δεν είναι τυχαίο ότι οι άνθρωποι που απευθύνονται σε ψυχολόγους και σε ειδικούς ψυχικής υγείας παροτρύνονται να ασχοληθούν με κάποια μορφή Τέχνης, όπως είναι το θέατρο, η ζωγραφική, η γλυπτική ή η λογοτεχνία κ.α ώστε ακριβώς να απελευθερωθούν από τα δεσμά και την σκόνη της καθημερινότητας και να ανακαλύψουν τα χαρίσματα με τα οποία είναι προικισμένοι».

Image not found or type unknown

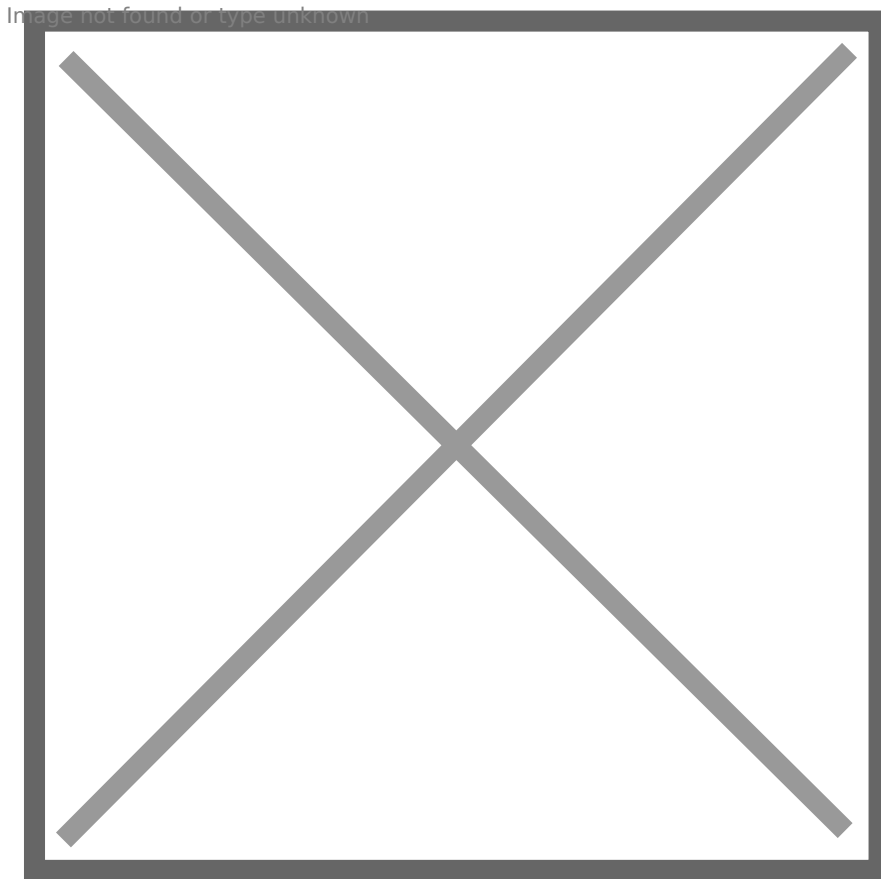

Σύμφωνα με τον κ. Ιγγλεζάκη, ο οποίος αν και από μικρός ασχολήθηκε με χρώματα και καμβάδες, τελικά σε ηλικία 30 ετών έσφιξε γερά τα πινέλα στα δάκτυλα του: «Είναι πολύ ευχάριστο και σημαντικό, ότι αρκετοί άνθρωποι που εργάζονται στα σώματα ασφαλείας ασχολούνται σήμερα με τις Τέχνες, αφού αυτό σίγουρα τους προσφέρει μια ψυχική ανάταση και τους εφοδιάζει η ενασχόληση τους αυτή, με πολύτιμα πνευματικά εργαλεία ώστε να είναι πιο αποτελεσματικοί στα καθήκοντά τους και περισσότερο προσανατολισμένοι στην εξυπηρέτηση και προστασία του ανθρώπου που ζητάει την βοήθεια τους».

Η αγιογραφία είναι κάτι που προέκυψε στην πορεία για τον αξιωματικό της ΕΛ.ΑΣ κ. Ιγγλεζάκη και όπως εξηγεί στο ΑΠΕ ΜΠΕ: «Όπως όλοι μας έτσι και εγώ, από μικρός αναζητούσα την σύνδεση μου με την ανώτερη δύναμη, με τον Θεό. Μεσα από την αγιογραφία νιώθω ότι εκπληρώνεται η ανάγκη αυτή. Πιστεύω ότι οι Άγιοι, μορφές σεπτές με βίο σεμνό, αποτελούν πάντα φωτεινά παραδείγματα για τον δικό

μας βίο. Ζωγραφίζω θέματα που σχετίζονται με την θρησκεία μας, ακολουθώντας τις τεχνικές της ζωγραφικής που γνωρίζω και παρατηρώντας τις τεχνικές στις εικόνες άλλων αγιογράφων που θαυμάζω, βάζοντας την δική μου οπτική σε όλο αυτό».

Στα Χανιά αλλά και την Κρήτη όλη, ο Χανιώτης ζωγράφος Πέτρος Ξενάκης άφησε το αποτύπωμα του μέσα από τα έργα του και τους μαθητές του. Ένας εξ αυτών και ο Ματθαίος Ιγγλεζάκης που για πάνω από τέσσερα χρόνια, δίπλα στον δάσκαλό του διδάχτηκε και εμπνεύστηκε: «Σε αυτόν μπορώ να πω ότι χρωστώ το ευ ζην, αφού ως αληθινός δάσκαλος ζωγραφικής με μύησε στα μυστικά των χρωμάτων, των υλικών, των εννοιών και κυρίως με δίδαξε ότι υπάρχει το ωραίο στην Τέχνη, αντικειμενικά και όχι υποκειμενικά και πρέπει να το αναζητώ τόσο στην ζωγραφική όσο και στην ζωή μου».

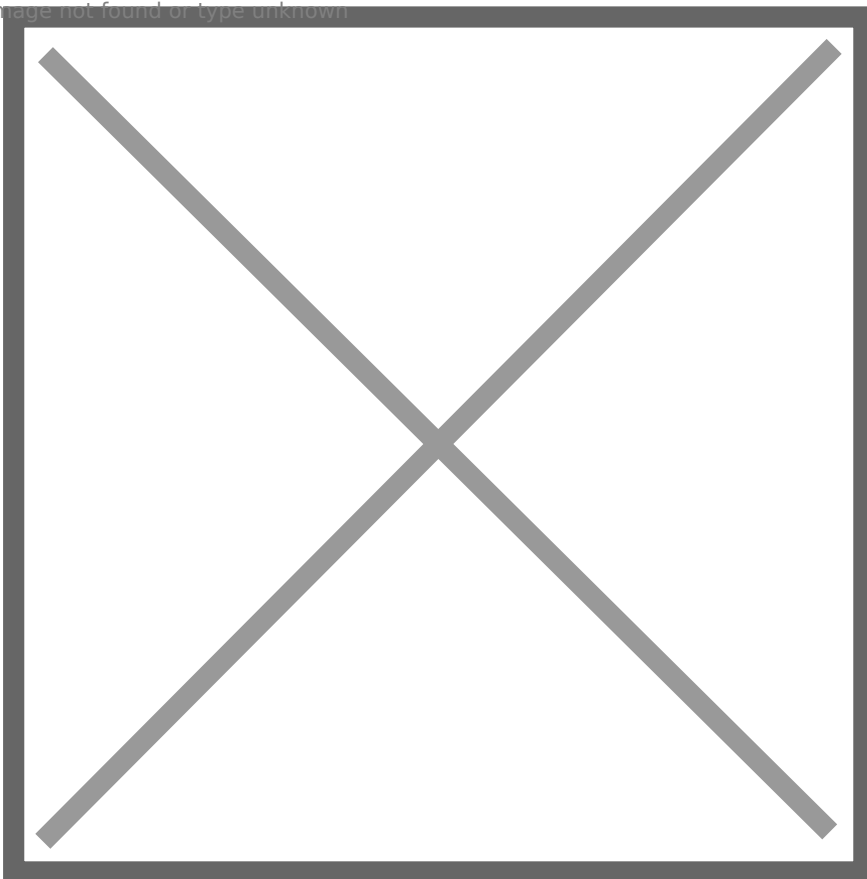

Κουβεντιάζοντας μαζί του, εξομολογήθηκε ότι αρχικά φοβόταν να εκφράσει την ενασχόληση του με την ζωγραφική. «Μια μάλλον άσχημη εμπειρία κάπου στα 20 μου όταν ως νέος αστυνομικός σε κάποια ανάπαυλα, χλευάστηκα από κάποιον προϊστάμενο μου, επειδή με είδε να σκιτσάρω σε ένα μικρό μπλοκάκι. Αυτό με απομάκρυνε από την συμφιλίωση της ιδέας ότι μπορώ να είμαι και αστυνομικός και να ζωγραφίζω. Φυσικά, αργότερα, κατάλαβα ότι η συμπεριφορά του προϊσταμένου μου τότε, άνηκε στη μειοψηφία, αφού οι συνάδελφοί μου όπως αποδείχθηκε στη

συνέχεια, στην πλειοψηφία τους εκφράζουν τον θαυμασμό τους στο έργο μου, το έχουν αγκαλιάσει και δεν είναι λίγες οι φορές που μου ζητούν να τους ζωγραφίσω ένα πορτρέτο με το αγαπημένο τους πρόσωπο ή μια αγιογραφία του Αγίου Προστάτη τους».

Ως αξιωματικός της ΕΛ.ΑΣ στην κοινωνία των Χανίων έχει προσωπικότητα σεμνή και προσιτή, με κοινωνικές ευαισθησίες, οι οποίες αναδεικνύονται μέσα από πολυποίκιλες δράσεις του. Τι είναι όμως εκείνο που τον γαληνεύει, τον αποφορτίζει από τις δυσκολίες του επαγγέλματος και όσων συναντά να συμβαίνουν στην κοινωνία; «Η ζωγραφική πάντα με αποφορτίζει. Ο περίπατος με καλούς φίλους δίπλα στη θάλασσα και η παρατήρηση των άπειρων συνδυασμών και των χρωματικών διαβαθμισμένων του μπλε στη θάλασσα, με γαληνεύει. Είναι το καταφύγιο όπου θα βρω τον χώρο για να γεμίσω τις μπαταρίες μου και έτσι θα επανέλθω στα καθήκοντά μου, πιο αποτελεσματικά, με περισσότερη ενέργεια». Παράλληλα, δεν αποφεύγει να πει πως: «Η πίστη του ανθρώπου είναι ικανή να μετακινήσει βουνά. Ένας άνθρωπος που δεν πιστεύει σε αυτό που κάνει, δεν μπορεί να προχωρήσει. Άνθρωποι υπερνικούν καθημερινά δυσκολίες και αρρώστιες μέσα από την πίστη τους. Σε πολλές και δύσκολες υποθέσεις που έχω χειριστεί ως αστυνομικός ένιωσα αρκετές φορές τη βοήθεια να έρχεται, τη στιγμή που θεωρούσα ότι όλα ήταν χαμένα. Σίγουρα, αυτό μπορούν να το καταλάβουν μόνο όσοι έχουν βιώσει ανάλογες καταστάσεις. Θεωρω ότι δεν υπάρχει άνθρωπος που δεν πιστεύει σε κάτι. Σέβομαι απόλυτα όλες τις απόψεις όταν η πίστη αυτή δεν στρέφεται κατά των συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων και φυσικά κατά της ελευθερίας της έκφρασης».

Image not found or type unknown

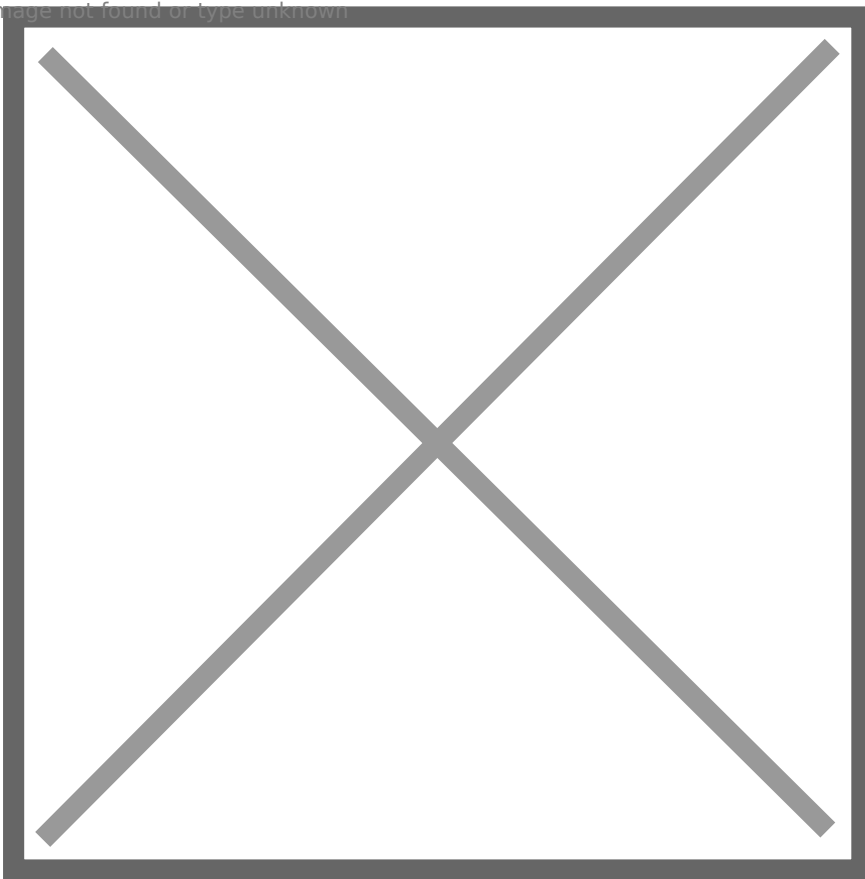
Τον επηρεάζει πολύ τον Ματθαίο Ιγγλεζάκη τόσο ως αξιωματικό της ΕΛ.ΑΣ όσο όμως και ως πολίτη το πώς θα προχωρήσουν τα νέα παιδιά στο αύριο, έτσι όπως οι συνθήκες το διαμορφώνουν: «Η πραγματικότητα είναι δύσκολη για όλους μας και θα συνεχίσει να είναι ανεξάρτητα από την οικονομική κατάσταση που βρίσκεται κάποιος. Βλέπουμε παιδιά που έχουν μεγάλη οικονομική άνεση και δυστυχούν πέφτουν στον εφιάλτη των ναρκωτικών. Το ίδιο συμβαίνει και σε παιδιά φτωχά. Είναι ανάγκη να ενισχυθεί η ενσυναίσθηση στα σχολεία, να έρθουν τα παιδιά κοντά στη φύση, στις τέχνες, τον αθλητισμό. Να περιοριστούν οι οθόνες που οδηγούν στην αποξένωση, να προσπαθήσουμε όλοι οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί να αφουγκραστούμε τις πραγματικές ανάγκες τους. Άλλως θα γινόμαστε θεατές άσχημων καταστάσεων».

Τον στεναχωρεί η κατάσταση που επικρατεί στους ελληνικούς δρόμους, θλίβεται από τα αποτελέσματα των λαθών και όπως λέει στο ΑΠΕ ΜΠΕ: «Δρόμοι πολλοί, σε κακή κατάσταση. Εμείς ως οδηγοί οφείλουμε να είμαστε περισσότερο προσεκτικοί. Αναπτύσσονται ταχύτητες απαγορευτικές και οι άνθρωποι στο τιμόνι βγάζουν συχνά τον πραγματικό εαυτό τους. Σήμερα υπάρχει επιθετικότητα, θυμός και οργή στην κοινωνία μας και αρκετοί είναι αυτοί που είναι έτοιμοι να κατέβουν από το όχημα τους, ακόμα και να χτυπήσουν κάποιον συνάνθρωπό τους για ασήμαντη αφορμή. Βλέπουμε ένα μεγάλο ποσοστό οδηγών να υιοθετούν την επιθετική

οδήγηση. Ακριβώς, όπως δεν δέχονται στην προσωπική ζωή τους να παραχωρήσουν χώρο στη/ον σύζυγο, στα παιδιά τους, στους ανθρώπους της γειτονιάς τους και λειτουργούν καταπιεστικά, έτσι ακριβώς μεταφέρουν και αυτή τη συμπεριφορά τους στο τιμόνι. Κολλάνε πίσω από το προπορευόμενο όχημα σαν να θέλουν να το πετάξουν στην άκρη, σαν να υπάρχουν μόνο αυτοί στον δρόμο. Αντικοινωνική εγωιστική συμπεριφορά που οδηγεί στην αύξηση των σοβαρών τροχαίων ατυχημάτων. Η ταχύτητα που είναι το κυρίαρχο απαιτούμενο στην εποχή μας έχει και αυτή το ρόλο της στην αύξηση των τροχαίων. Ζητάμε γρήγορο φαγητό, γρήγορο ίντερνετ, γρήγορες περιστασιακές σχέσεις και φυσικά γρήγορα αυτοκίνητα για να κάνουμε προσπεράσεις με τα τραγικά αποτελέσματα που καθημερινά βλέπουμε. Το αλκοόλ επίσης, είναι ένας σοβαρότατος παράγοντας για την αύξηση των ατυχημάτων, ιδίως εδώ στην Κρήτη. Προσωπικά, συμβουλευώ τους ανθρώπους ότι δεν είναι κακό να πίνουν ένα ποτηράκι με μέτρο ή και δύο αν χρειαστεί. Κακό είναι να οδηγήσουν μετά από αυτά τα ποτηράκια».

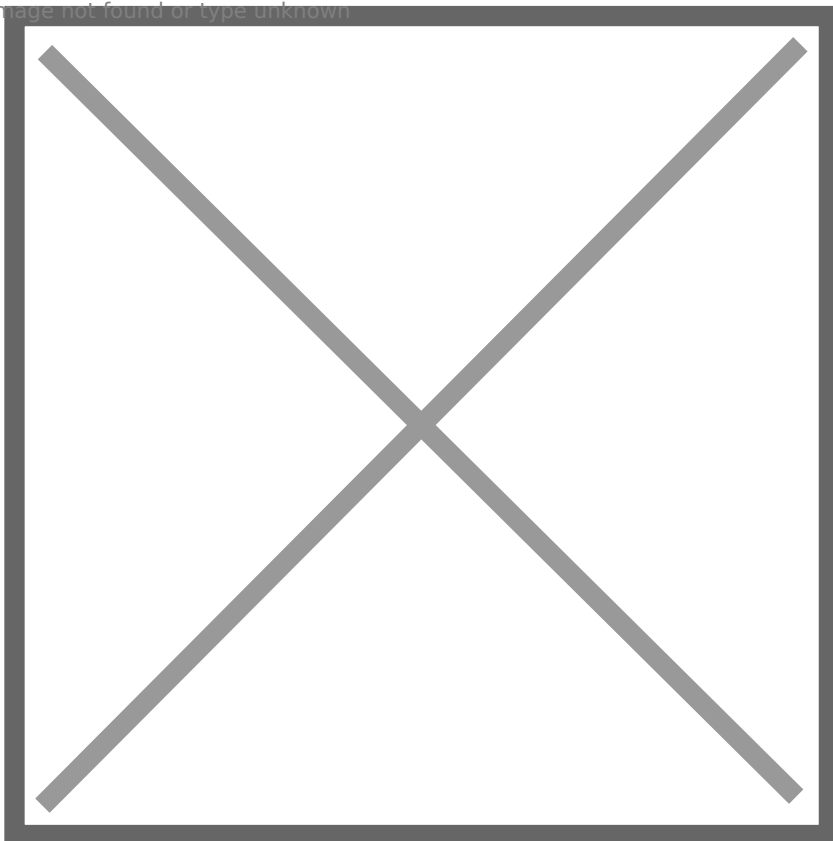
Τον ρωτήσαμε αν η στολή τον έχει βοηθήσει στην οπτική που έχει για τον κόσμο. «Το επάγγελμα, μου έδωσε τη δυνατότητα να προσφέρω στο κοινωνικό σύνολο τις υπηρεσίες μου και να σταθώ δίπλα σε προβλήματα, βοηθώντας στην επίλυσή τους όσο αυτό είναι εφικτό και φυσικά νιώθω πολύ όμορφα. Όμως, δεν έχει καμία σχέση με τις ταινίες στην τηλεόραση αφού στην καθημερινότητα μας οι ένστολοι, αντιμετωπίζουμε δύσκολες και αγχωτικές καταστάσεις. Η οπτική που έχω για τον κόσμο, έχει σμιλευτεί υποχρεωτικά πάνω σε αυτά τα 27 χρόνια υπηρεσίας μου. Η ζωγραφική είναι αυτή που με βοηθάει να ερμηνεύσω καλύτερα τις ανθρώπινες συμπεριφορές και που έχοντας το ρόλο ψυχολόγου, πολλές φορές είναι αυτή που επαναφέρει την ψυχική μου ηρεμία, ιδίως μετά από άσχημα γεγονότα στα οποία έχουμε κληθεί να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας».

Image not found or type unknown

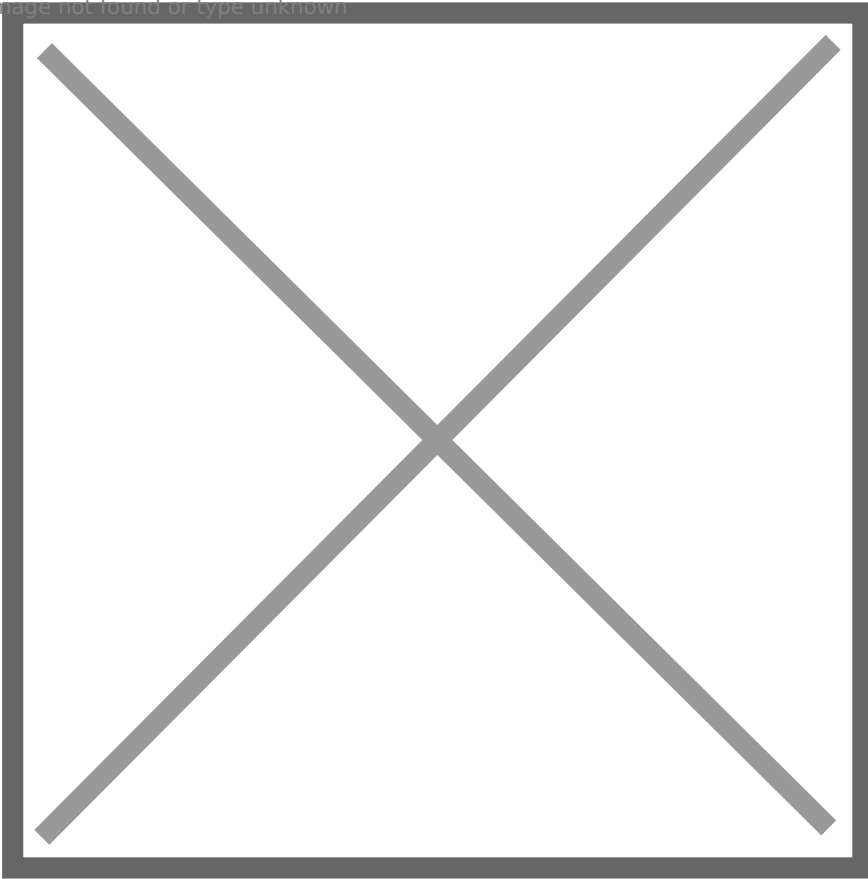
Ο Ματθαίος Ιγγλεζάκης βρέθηκε στη Στέγη Ανηλίκων αποδεχόμενος πρόσκληση συναδέλφου του και της μη κερδοσκοπικής εταιρείας Th.ar.o.s , για να προσφέρει μαθήματα ζωγραφικής στα παιδιά που φιλοξενούνται στη δομή φιλοξενίας Ανηλίκων. «Η δράση κράτησε ένα μήνα και σκοπό είχε να φέρει αυτά τα παιδιά κοντά σε μια πρώτη επαφή με την τέχνη αφού στο project συμμετείχαν επίσης ένας μουσικός και ένας θεατρολόγος. Τα παιδιά επιφυλακτικά στην αρχή, ήρθαν και άνοιξαν τα ταλέντα τους και αυτό που παρατήρησα είναι ότι χρησιμοποίησαν φωτεινά χρώματα στις ζωγραφιές τους γεγονός που με γέμισε χαρά και ελπίδα για το μέλλον τους. Ο κόσμος έχει ανάγκη από χαρούμενα παιδιά που θα γεμίζουν τα χέρια τους και τις ψυχές τους με χρώματα. Τα ισορροπημένα χαρούμενα παιδιά, θα γίνουν οι υπεύθυνοι ενήλικες που θα πάρουν σύντομα την τύχη της πολιτείας μας στα χέρια τους και θα φέρουν την αλλαγή για έναν καλύτερο κόσμο».

Image not found or type unknown

Κλείνοντας την κουβέντα μας, ο Ματθαίος Ιγγλεζάκης, ο αξιωματικός της ΕΛ.ΑΣ σε ένα δύσκολο τομέα όπως αυτόν του ΒΟΑΚ τομέα Χανίων, θέλησε να στείλει το μήνυμά του στα περισσότερα παιδιά που όπως μας είπε: «...χάνονται υπνωτισμένα στις οθόνες των κινητών τους και στο δαιδαλώδη κόσμο του διαδικτύου. Δυστυχώς, προσανατολίζονται και “θεοποιούν” ινδάλματα κενά και κούφια που προβάλλονται από όπου υπάρχει διάχυση εικόνων και πληροφοριών. Απομακρύνονται από τη φύση, ζουν σε ένα πλασματικό περιβάλλον. Ο άνθρωπος κατανοεί την ύπαρξη του Θεού μέσα από τη φύση. Όταν αποκόπτεται από τη φύση, αποκόπτεται δυστυχώς από την αναζήτηση του και την επαφή του με τον Θεό. Ο Καζαντζάκης είχε γράψει... Ρώτησα την αμυγδαλιά, αν υπάρχει Θεός και η αμυγδαλιά άνθισε. Πιστεύω λοιπόν, πως η επιστροφή των ανθρώπων στην φύση, ίσως σηματοδοτήσει την επανασύνδεση πίστης και ανθρώπων».

Image not found or type unknown

(Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ / Μιχαήλ Λαμπαθάκης)